

БРАТСТВО ШАБОВИЋ

Предање говори, а поп Саво Накићеновић бележи, да су из Гацког у Мојдеж стигли крајем седамнаестог века. Видећемо, међутим, да је ово предање под великим знаком питања.

"Шабовићи потјечу од Маркита сердара¹ из Гацка, а овамо дошли свршетком 17. вијека. Славе Јовањ-дан".²

"Породица Лучића у Суторини у ондашње село звано Здоче први Лучић дошао је у Суторину 1680. год. Два су брата доселила из Дробњака Црна Гора Благоје и Петар, Благоје остане у Суторину под Турском царевином, а Петар оде у Конавле у настани се у село Братњице под Дубровачком републиком исте 1680. год. Касније под силом прилика његови потомци примили су римску вјеру. Благоје је примљен у Суторину за кмета на Турску земљу у село тада звано Здоче

¹ По једном тумачењу реч „сердар“ је кованица која се састоји од две речи: префикса "сер" који је персијска реч и значи *глава* или *главни*, и суфикса "дар", арапског порекла који значи *патриот*.

² **Поп Саво Накићеновић**, *Наведено дело*

а год. 1682. Доведе своју жену Тијану од породице Ивановића из Дробњака са којом је изродио шестеро дјеце. Сва су дјеца умрли само му је осто син Лука који се родио 1692. год. Кои је пошље био свештеник и од њега су сви данашњи Лучићи. Благоје је нашо кад је дошо у Суторину пет породица у село Здоче и то Ковачи стали су ће данас стоје Лучићи, Чворо у Чворовину, Голуб у Голубовину, Шабо у Шабовину, Миројевић који је становао код данашњег врела Томина, све се ово пет породица истрачило ишчезли или се неђе одселили³.

Доказе о постојању Шабовића у Мојдежу (Здоцима) и пре поменуте 1680. године налазимо у два документа која се чувају у Архиву Дубровника а која је ишчитао и објавио доктор Горан Комар. У делу документа који је датиран 7. марта 1660. године Михо Кувелић пише „...Које јоште авизавам како сам прочујо (!) да једна ђевојчица из Витаљене а и(с) села Вишњића стала је овђе у Драћевици, а у селу Здоцима у некога Ришјанина на име у Пера Шабовића, који речени Перо поручи матери речене ђевојке, пошљи сина да ти што пошљем за прехранити се, а ти се стара амо немој мучути (!), него како рекох сина пошљи. И тако га невољна и пошље и буду му њешто дати и како даду опета дијете оправе да иде, а у то погине (изгубило се, нестало), не дође у Витаљену. Зато се суспета да речени Перо није учинио пријевару за домамити дијете за дати га кому у руке, за повести да се прода. Зато сам хотио авизати ако се пара вашему пресвијетлому госпоцтву овђе чорбачији и агами да се стисне речени Ришјанин за дати исто дијете камо ли га је дијо...“⁴. У другом документу⁵ датираном само осам дана касније односно 15. марта 1660. године наводи се „...Зато од речене како ствар пасава, тако авизавам. А кроз дијете из Витаљене говори син Пера Шабовића зашто је дијете доходило и опета пошло, ма како се даржаше да ће тко доћи из Витаљене парницу чинити. За то не дође нитко, него што дође један човјек и предаде почтовану књигу овђе реченога ђетета коју сам силом натурковао и потајно се правда пред реченом господом, али не умије ништа. Зато би ваљало да тко дође како би се умијо правдати, а како сам авизо да чорбачија учини хапс реченога Шабовића сина за кога рече да не даржим да ће он сам бити з кривици реченога ђетета, него ће бити ш њиме у ку(м)панији тко о(д) Турака у кога се може пуздати овако дијете премамити и скрити га за продати. А говорећи да реченога неће

³ **прого Шпиро Лучић**, *Љетопис породица Лучића и парохије Суторинске од 1680. до 1930*,

⁴ **Горан Ж. Комар**, *Писма Миха Кувелића Дубровачкој влади*, Херцег Нови 2010, 153.

⁵ **Горан Ж. Комар**, *Гирилична документа дубровачког архива*, Херцег Нови 2010, 382

из хапса пустити док др провиди за речено дијете камо се ђело. Него опета, како јучера будетеха, али насамо, речени чотбачија пође одавле Хусеин Челебија, Ибрахим Челебија синови Алаге Хајдаровића и моли(ше) га, на њихово јамство, да пусти реченога из хапса, а када му драго да га опета доведе, зашто му бивши речени како кмет. И зато га пусти зашто велећи да су имали синоћке за постити Ускарсењу како бивши речени ришијан и тако га пусти. Него ми велећи ваши пријатењи потанко да ви пресвијетло госпоцтво авизам да пише књигу чорбачији велећи указо на(м) је наш речени човјек да је реченога Шабовића хапс учинио. Зафалит му зато да га даржи у хапсу и не пушта зашто да је дало на знање честитому паши кроз речену ствар и да се у његову хапсу речени находи".

О пореклу братства Шабовић податке можемо наћи и код др. Јевта Дедијера⁶. У делу који говори о селу Раникуће, пише *"Муслимани Шабовићи су старином од Маркита сердара из Гацка. Потурчили су се прије 100 година; живјели су у Борчу и Лукавцу одакле су се доселили прије 20 година."*

У истој овој књизи у делу у којем се пише о селу Кљен стоји *"Најстарија позната породица су муслимани Шабовићи"*. Предање једне породице Шабовић исламске вероисповести која данас живи у Бару говори о томе да старином потичу из Мојдежа. По том предању први Шабовић који је дошао у село Микулићи повише Старог Бара звао се Петар. Након извесног времена Петар је оженио чобаницу Марију. Живели су у малој кући која и дан данас стоји на темељима. За свог живота Марија је оставила аманет да се сахрани на православном гробљу испред цркве Свети Никола⁷ у селу Мркојевић надомак Микулића. Не зна се, али се предпоставља да је и Петар тамо сахрањен. Након Маријине смрти долази до масовне исламизације која није заобишла ни Петрове и Маријине потомке.

⁶ Др Јевто Дедијер, *Насеља српских земаља књига VI, Херцеговина-антропогеографска студија*, Српска краљевска академија, Београд 1909. година

⁷ Црква Светог Николе у Микулићима подигнута је на средини горњег дела села испод планине Рађен. Време градње је непознато, али се претпоставља да је то 16. век. Вековима је одолевала зубу времена захваљући заједничком одржавању свих мештана, православне и исламске вероисповести. Заједнички су је обновили 1894. године православни и муслимани. Она је почетна и завршна тачка изношења крста Светог Владимира на Румију.

Данас их у Бару има око деведесет и они су осмо или девето Петрово колено. Шабовића има и у селима Горана и Владимир, али они нису у родбинској вези са Шабовићима из Бара⁸.

Братство Шабовић помиње, у делу књиге у којем наводи српска братства која су примила исламску веру, и Миомир Дашић⁹.

Вукота Миљанић у свом делу „Презимена у Црној Гори“ за Шабовиће наводи :“Шабовић, у Мојдеж код Херцег Новог (у 16. в.) доселили од Гацка (Херцеговина). Од њих су у Топлој и Игалу, Херцег Нови;“.

Трагом податка да братство Шабовић потиче од Марките сердара из Гацког и приче да су и данас видљиви трагови куће у којој је он највероватније живео упутио сам се, у лето 2003. године, у околину села Степен. Захваљујући једној старијој жени из породице Андријашевић и њеном прецизном опису локације убрзо сам се нашао на месту где се некада, а сигурно пре 1680. године, налазила кућа Шабовића.

Озидине куће Шабовић у Степену (Гацко)

Мерење је показало да је кућа била дужине 10 а ширине око 5 метара. Дебљина зидова износи 70 сантиметара. Грађена је од fino клесаног камена у два реда. Овакав начин градње кућа карактеристичан за

⁸ Казивање Рецепа Шабовића

⁹ **Миомир Дашић**, *Васојевићи од помена до 1860.*, Народна књига 1986. година

Херцеговину пренет је и у нови крај и задржао се више од две стотине година. Стара кућа Шабовића у засеоку Миокусовићи зидана је на идентичан начин. У прочељу куће налазе се два прозора. Видљиво је да је обради камена који је постављан на најбитнија места као што су оквири врата и прозора, прочеље и ћошкови куће посвећена посебна пажња. Овај камен обрађен је тако да чини стамене блокове приближно исте величине.

Шабовићи су једно од најстаријих братстава у Мојдежу. Поп Сава Накићеновић прави очигледну грешку када их не убраја у староседеоце. Зна се да су Шабовићи живели у делу Суторине који се по њима прозвао Шабовина. Шабовина се граничи са данашњом територијом села Мојдеж. Познато је да се граница између Турака и Млечана више пута мењала и померала.

Најпоузданији писани трагови који Шабовиће везују за Мојдеж су „Ноте од соли државе Новске“. Тако се у овом документу за 1751. годину као домаћин куће која броји 6 чланова пише Мијаило. Следећи сачувани документи, за 1758., 1763., 1771 1772. годину, као домаћина куће која броји шест, пет односно четири члана породице пишу истог овог Мијаила. Године 1789. као домаћин породице која броји девет душа пише се Марко. Десет година касније број чланова ове породице остаје непромењен.

Родослов¹⁰ мојдешких Шабовића граде два огранка.

Први, онај чији је родоначелник Маркита, изградило је једанаест колена и чини га 129 чланова. Чине га огранци Лазаревих (1811–1871) синова Мића (1844–1929), Марка (1847–1924) и Николе-Филипа (1849–1932). Најчешће обнављана мушка имена су Михаило, Марко, Филип и Лазар. Најчешће обнављано женско име је Јована. Брак са највећим бројем потомака је брак између Новака (21.11.1881 – 1947) Марковог и Крстине (1890-26.11.1944) рођене Гојковић из Мокрина. Њихова деца су Анета (1910), Миле (1911), Илија (1913), Арсеније (1917), Радомир (1919), Олга (1922), Радојка (1923), Нада (1926) и Угљеша (1927).

¹⁰ Велику захвалност за помоћ у изради родослова братства Шабовић дугујем Љубу Станковом Шабовићу, James-у Melvinov-ом и Jim-у Jamesov-ом.

Други огранак чији је родоначелник Станко изградило је шест колена и гради га 36 чланова. Остаје ми, за сада, непозната веза ова два огранка мада се са сигурношћу може тврдити да порекло воде од истог корена. Могуће је да је овај огранак у директној вези са Марком који се помиње у „Нотама од соли државе Новске за 1799. годину“. Најчешће обнављана мушка имена овог огранка су Станко и Јован. Најчешће обнављано женско име је Софија. Бракови са највећим бројем потомака су бракови између Јова Никовог и Нане рођене Вукасовић и Љуба Никовог и Нине Шимрак.

Томана Шабовића и његовог сина Митра помиње Марија Црнић-Пејовић : „Против Митра Томанова поведен је кривични поступак јер је отео ћерку покојног Петра Радунчића“¹¹. Пре неколико година покушао сам, по сигнатури која је у овом раду наведена да пронађем овај документ али без успеха. Документ се није налазио на очекиваном месту или је загубљен тако да остаје непознато време када се наведени догађај десио. Томан и Митар се не наводе у Нотама од соли, нема их у мени доступним матичним књигама а члановима братства које сам контактирао непознати су. Претпостављам, са доста великом мером сигурности, да су живели пре 1751. године. Такође је могуће да се њих двојица налазе у огранку Шабовића чији је родоначелник Станко.

Јоко Шабо (Шабовић) помиње се у сачуваном документу датираном 20. маја 1820. године. Документ¹² у којем се наводи да се Јоку родио син Јаков потписао је парох Георгије Поповић. Овде се највероватније ради о Јоку Шабу (Шабовићу) који је био ожењен Иваном рођеном Марић. Пре Јакова њима се родио син Лазар (1811-8.9.1871) који је из брака са Маром рођеном Бачановић имао ћерку Јелисавету (1841-4.9.1841).

Шабовићи и њихови потомци живе или су живели у Мојдежу, Херцег Новом, Игалу, Бијелој, Београду, Подгорици, Суботици, Дубровнику, Швајцарској, Француској и Холандији. Потомци синова Марка, Јована (1871–1958) и Петра Шабовића живе у САД.

¹¹ Марија Црнић Пејовић, *Наведено дело*

¹² Горан Ж. Комар, *Херцеговски ћирилични пописи 1750-1826*, Херцег Нови 2011, 230

Чланови овог братства су земљорадници, занатлије, инжењери, носиоци докторских и факултетских диплома. Неки од њих су носиоци значајних одликовања и признања а један од њих Дан Јованов почасни је грађанин града у Калифорнији. Две улице носе његово име.

Данас у Мојдежу стално живе само три породице Шабовића, породица Арсенија Новаковог, Рајка и Радомира Филиповог.

Крсна слава братства Шабовић из Мојдежа је Јовањ дан.

Огранак МАРКИТЕ ШАБОВИЋА

1 **сердар МАРКИТА** (? - ?)

Родоначелник православних Шабовића из Мојдежа. Мени доступна документа не садрже податке о његовом животу. Члановима братства које сам контактирао непозната је његова судбина.

2^(1/1-2) **МИХАЈЛО-МИЈАИЛО** (? - ?) **Маркитин**

Помиње се у Нотама од соли од 1751. до 1772. У овим документима се наводи да је његово домаћинство бројало 6 чланова. Мени доступна документа не садрже податке о његовом животу. Члановима братства које сам контактирао непозната је његова судбина. Зна се да је једно од његове деце син Марко.

3^(2/1-3) **МАРКО** (? - ?) **Михајлов-Мијаилов**

Помиње се у Нотама од соли од 1789. до 1772. У овим документима се наводи да је његово домаћинство бројало 9 чланова. Мени доступна документа не садрже податке о његовом животу. Члановима братства које сам контактирао непозната је његова судбина. Зна се да је једно од његове деце син Филип.

4^(3/1-4) **ФИЛИП** (? - ?) **Марков**

Члановима братства које сам контактирао непозната је његова судбина. Зна се да је једно од његове деце син Лазар.

5^(4/1-5) **ЛАЗАР** (1811-8.9.1871) **Филипов**

Био је ожењен Маријом (1810-13.6.1868) рођеном Богдановић, ћерком Драга и Саре рођене Ћетковић. Њихова деца су синови Мићо (1844), Марко (1847) и Никола-Филип (1849) и ћерка Софија (1851).

6(5/1-6) МИЋО (16.5.1844 - 30.3.1929) Лазарев

Каменорезац и трговац. Добровољац у Херцеговачком устанку 1875-1878. године. Извесно време држао је малу радњу у Каменарима. Након једне свађе када је, по породичном предању, тешко ранио Стевана Краљевића бежи у село Копита код Његуша. Женио се два пута. Прва жена му је била Анета-Ана Вукова Поробић из Мојдежа. Њихова деца су синови Лазар (1874) и Глиго (1876). Са другом женом из породице Богдановић имао је синове Илију (1876), Стефана (1878), Вука (1879) и Божа.

7(5/2-6) МАРКО (6.3.1847 - 1924) Лазарев

Зидар. Учесник Херцеговачког устанка 1875-1878. У периоду 1894-1897. године био је тотор цркве Светог Вазнесења Христова - Светог Спаса у Мојдежу. Извесно време пословођа у Црној Гори. Био је ожењен Анетом-Аном (13.3.1847-23.1.1919) рођеном Косић, ћерком Трипка и Крстине рођене Вујовић. Брак је склопљен 18.1.1871. године. Њихова деца су Јован (1871), Петар (1873), Марија (1875), Никола (1878), Новица-Новак (1881), Милица (1883), Јован¹³ (1885) и Стане (1887).

8(5/3-6) НИКОЛА-ФИЛИП (24.10.1849 - 6.1.1932) Лазарев

Каменорезац. Учесник Херцеговачког устанка 1875-1878. Био је ожењен Неном (9.6.1861) рођеном Доклестић, ћерком Леса и Јелене рођене Катић. Брак је склопљен 25.1.1885. године. Њихова деца су Милан (1887), Нене (1889), Лазар (1892), Крсто (1894), Љубе (1897), Милка-Илинка (1899), Петар-Перо (1902) и Саво (1906).

9(5/4-6) СОФИЈА-СОКЕ (22.3.1851 - 20.4.1917) Лазарева

Била је удата за Богдана (14.1.1836 - 26.8.1891) Јовановог-Јоковог Влаовића из Мојдежа. Брак је склопљен 18.1.1871. године. Њихова деца су Митра (1871), Јован-Јоко (1875), Јанко (1880), Митар (1885), Маре (1888), Анђа и Мила.

10(6/1-7) ЛАЗАР (22.10.1874 - 14.1.1875) Мићов

Упокојио се као тромесечна беба.

¹³ Поновљено име

^{11(6/2-7)}**ГЛИГО** (1876 - 7.4.1877) **Мићов**
Упокојио се као дете старо четрнаест месеци.

^{12(6/3-7)}**ИЛИЈА** (1.2.1876 - 29.9.1900) **Мићов**
Преминуо као четрнаестогодишњи младић. Сахрањен је у Мојдежу¹⁴.

^{13(6/4-7)}**СТЕФАН** (5.1.1878 - 13.8.1878) **Мићов**
Упокојио се као седмомесечна беба.

^{14(6/5-7)}**ВУКО** (25.6.1879 - 16.10.1953) **Мићов**
Каменорезац. Велики број споменика које је он израдио и данас представљају украс гробља у Мојдежу, Ратишевини и Топлој¹⁵. Борац и добровољац у Првом светском рату. У Италији је заслужио медаљу "Крст трупе Крајц"¹⁶. Бежи из аустро-угарске војске и, као и многи Срби који су живели ван Србије, постаје добровољац српске војске. Био је члан Српске земљорадничке задруге основане 1912. године у Мојдежу. *Био је добар, ваљан, поштен човек. Био је велики радник и добар мајстор*¹⁷. Био је „задрти“ Србин¹⁸. *Сиромашан али врло оштроуман човек који је знао праву вредност земље. Стога је своје услуге наплаћивао делом у новцу а делом у природи (земљи). Тако је, на пример, за споменик направљен Божу Вујачићу добио комад земље познат под именом "Чела". Камен од кога је правио споменике колима му је гонио са Мокрина Гојко Мишевић а он га је обрађивао код Тројичине цркве.*¹⁹ Женио се два пута. Са првом женом Јованком (22.9.1889) рођеном Коњевић из Пријевора, ћерком Васа и Миле рођене Косић, није имао потомака. Брак са Јованком Коњевић склопљен је 20.1.1908. године а разведен је 12.10.1919. године. Друга Вукова жена била је Јованка (1898-1970) рођена Кулиновић, ћерка

¹⁴ У књизи умрлих као место рођења наведено је „Црна Гора“.

¹⁵ Дужи низ година Вуко је радио у Конавлима. Претпоставља се да се тамо налази изванредан број споменика које је он направио али то, из разлога које не треба посебно објашњавати, нисам могао поуздано утврдити.

¹⁶ По казивању Јована Кулиновића.

¹⁷ Исто

¹⁸ Јован Кулиновић овако описује догађај који се збио у Конавлима где су он и Вуко често радили :“Позваше нас једном на свадбу. Дође ред на Вука да одржи здравицу. Он се подиже, наслони руке на кубуре и узвикну «Небо је плаво». Ове речи наиђоше на одобравање свих присутних. После следеће реченице «А Бог је Србин» настала је велика гужва из које смо једва извукли живе главе“.

¹⁹ Из разговора са Јованом Кулиновићем који сам водио у септембру 1980. године.

Марка и Савете рођене Брајовић. Брак је склопљен 20.1.1921. године. Њихова деца су Светозар (1921), Обрад (1923), Михаило (1924), Ђуро (1927), Ана (1929), Вјера (1932) и Чеде (1935). Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Вазнесења Христова - Свети Спас у Мојдежу.

^{15(6/6-7)} **БОЖО** (5.12.1889 - 1972) **Мићов**

Живео је у Лос Анђелесу и Сакраменту. Забележено је да је у Америку стигао 4. априла 1905. године бродом L Aquitaine. Није се женио. Упокојио се у дому ратних ветерана у Лос Анђелесу.

^{16(7/1-7)} **ЈОВАН** (24.9.1871 – 27.4.1873) **Марков**
Упокојио се као беба стара седамнаест месеци.

^{17(7/2-7)} **ПЕТАР** (22.8.1873 - ?) **Марков**

Као и већина његових земљака који су, у потрази за бољим животом кренули преко Атлантика, прво почиње да ради у једном од америчких рудника. Због веома лоших услова рада добија силикозу плућа од које на крају и умире. Пре тога, као изузетно вредан и предузимљив човек, успева да развије сопствени бизнис и постаје признат и познат члан друштва. Као такав бива негде око 1919. године примљен и у једну од масонских ложа²⁰. Био је ожењен девојком из породице Јоровић чије име је непознато члановима братства које сам контактирао. Њихов син је Марко (1910). Живео је у Сан Франциску.

²⁰ Марко Лопушина у својој књизи "Српско освајање Америке" о Петру пише и при томе грешни када каже да је Петар из Котора. Котор је у ствари лука из које је Петар кренуо на далеки пут: "Досељеник из Котора и бизнисмен из Сан Франциска који 1910. године није крио да је припадник братства слободних зидара јер се фотографисао у својој масонској сукњици. Упокојио се од силикозе врло млад али је оставио потомке, који су 1992. године у Лос Анђелесу сачекали и поздравили његову светост патријарха српског господина Павла". „Недељни телеграф“ у издању за 22. новембар 2006. године објављује Петрову фотографију са текстом „Слободни зидари у српској колонији: Масон Петар Шабовић у Питсбургу 1910“.

18(7/3-7) **МАРИЈА** (19.2.1875-1.3.1875) **Маркова**
Упокојила се као беба.

19(7/4-7) **НИКОЛА** (24.5.1878-?) **Марков**

20(7/5-7) **НОВИЦА-НОВАК** (21.11.1881²¹ - 1947) **Марков**
Власник млина. „Најрукатији (највештији) млинар у Мојдежу. Звали су га прото (на грчком "први"). Вршио је оцјену квалитета млинског камена код испоруке, обављао поправке свих врста на млиновима. Био је изузетно стручан и спретан поставити склоп кола и преслице под висак и уравнотежити млински камен. Имао је готове сагуме (калупе) за кројење пераја млинског кола, био је стимадур (процијенитељ штета), добар столар и зидар. Позивали су га и у удаљена села када је требало ријешити неки проблем на млиновима. Свијестан и самоуверен у своје знање и искуство, од свога мишљења никада није одустајао, његова је била ултима (послиједња ријеч). Од 1943. Године био је предсједник илегалног Народноослободилачког одбора села Мојдеж²². У логору Visko-Udine био је затворен од маја до септембра 1943. године. Дана 20.1.1906. жени се Госпавом (12.4.1884) рођеном Поповић из Мојдежа. Њихов син је Радосав (1906). Госпава, ћерка Луке и Савете рођене Познановић умире 24.11.1906. године. Друга Новакова жена била је Крстина (1890-26.11.1944) рођена Гојковић из Мокрина. Њихова деца су Анета (1910), Миле (1911), Илија (1913), Арсеније (1917), Радомир (1919), Олга (1922), Радојка (1923), Нада (1926) и Угљеша (1927).

21(7/6-7) **МИЛИЦА** (22.4.1883 - 13.3.1955) **Маркова**
Швеља. Била је удата за Митра-Мића Поробића из Мојдежа. Њихова су деца Угљеша²³ (10.2.1902-), Елена²⁴ (2.12.1903-29.1.1974), Јане (1905), Глиго²⁵ (17.1.1907-), Јоко (1910), Маше (1912), Анета (1914), Крстина (1917) и Трипко (1919).

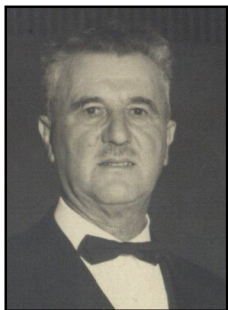
²¹ У књизи Мађара Чабе „Мојдешки млинови“ као година Новаковог рођења наведена је 1892. Датум рођења који ја наводим уписан је у Матичну књигу рођених и венчаних.

²² **Мађар Чаба**, *Мојдешки млинови*, Херцег Нови 1996. године

²³ Живео је у Канади. Није се женио.

²⁴ Била је удата је за Шпира Лазаревића из Мокрина. Њихова су деца Јован и Анка. Упокојила се у Рисну.

²⁵ Био је ожењен Олгом рођеном Вујовић из Мојдежа и са њом имао синове Мирка и Митра и ћерку Вјеру.

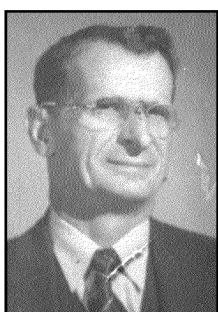
22(7/7-7) **ЈОВАН** (2.9.1885- 8.1.1958²⁶) **Марков**

Рођен у Мојдежу. Из француске луке Le Havre бродом La Touraine испловљава за Америку где стиже 1. августа 1903. године. У бродском манифесту декларисао се као Србин који путује у Сан Франциско. Као и добар број Срба који су срећу потражили у Америци радио је, у почетку, у руднику. Од уштеђевине купује ресторан који продаје и почиње да се бави узгајањем винове лозе у Ридлију. Продаје земљу и купује нову у Арвину. Виноград који је подигао уз помоћ својих синова простирао се на 500 хектара. Био је ожењен Зорком (31.3.1903-5.12.1989) рођеном Мужинић. Њихова деца су Robert (1923), Dan (1925) и Melvin (1928). Упокојио се у Лос Анђелесу.

23(7/8-7) **СТАНЕ** (13.8.1887 - 1984) **Маркова**

Рођена у Мојдежу. Била је удата за Тодора Вуковог Мрачевића, зидара из Суторине код Херцег Новог. Њихова деца су синови Вуко (1911-1912) и Обрад (1913-2000) и ћерке Перса (1916-?) и Петрица-Пепе (1919-?). Живела је у Шћепосевићима (Суторина).

24(8/1-7) **МИЛАН** (6.11.1887 - 1987) **Николин-Филипов**

Рођен у Мојдежу. Пекар. Као осамнаестогодишњак одлази у Америку и стиже 9.јула 1906. године бродом Rannonia из Трста²⁷. Као пензионер, у дубокој старости, враћа се у родни Мојдеж и финансира изградњу локалног пута Жукова главица - мост на Пресјечи. Био је ожењен Даницом (1896) рођеном Дабовић из Мориња. Њихова деца су Филип и Хелена. Сахрањен је у Мојдежу.

²⁶ По једном извору упокојио се 1.7.1957. године.

²⁷ Са њим на броду је био још један Мојдежанин - Вуко Виллов.

25(8/2-7) **НЕНЕ** (14.9.1889 - 10.5.1981) **Николина-Филипова**

Домаћица и једно време кириџијка-превозник жита и брашна из мојдешких млинова. Била је удата за Сима Радовића из Требесиња. Њихова деца су синови Ђорђе, Неђељко и Лука и ћерке Госпава (6.9.1910) и Петрица. Сахрањена је у Требесињу.

26(8/3-7) **ЛАЗАР** (21.2.1892 - 16.9.1975²⁸) **Николин-Филипов**

Забележено је да је у америчку луку Baltimor стигао 25. октобра 1911. године. Путовао је бродом Main а полазна станица био је Vremen. Није се женио. Упокојио се у Америци где је и сахрањен.

27(8/4-7) **КРСТО** (5.8.1894 - ?) **Николин-Филипов**

Погинуо је у Првом светском рату највероватније негде на територији данашње Републике Словеније. Сахрањен је у Старој Горици. Није се женио.

28(8/5-7) **ЉУБЕ** (27.2.1897 - 28.3.1900) **Николина-Филипова**

Упокојила се као трогодишња девојчица.

29(8/6-7) **МИЛКА-ИЛИНКА** (16.7.1899 - 28.5.1974) **Николина-Филипова**

Домаћица. Била је удата за Јова (21.6.1902) Марковог Влаовића из Мојдежа. Брак је склопљен 8.1.1924. године. Њихова деца су Марија (19.11.1924-17.10.1928), Елена (6.1.1927-1948), Мирослава-Милева (6.8.1929-29.3.1949), Марко (19.8.1932-8.1.2005), Сенка (20.8.1938) и Петар-Перо (2.11.1940). Упокојила се у Мељинама. Сахрањена је у Мојдежу.

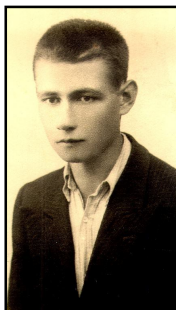
²⁸ Према California Death Records рођен је 12.2.1892. године а преминуо је 15.7.1970. године у граду Fresno.

30(8/7-7) **ПЕТАР-ПЕРО** (1.7.1902 - 31.3.1976) **Николин-Филипов**
 Трговац. Радио је у Дубровнику. Женио се два пута. Прва Перова жена била је Јерина рођена Новаковић. Њихова деца су син Светозар (1928) и ћерке Гордана (1929), Мирослава (1933), Дивна (1934) и Љиљана (1942). Према извештају матичара НОО Дубровник, бр.586/57 дана 9.2.1957 склопио је брак са Аном рођеном Румура. Брак је разведен 1958. године. Преминуо²⁹ је у Дубровнику где је и сахрањен.

31(8/8-7) **САВО** (21.1.1906 – 1993) **Николин-Филипов**
 Зидар. У време Италијанске окупације Боке Которске био је затвореник логора на Превлаци. Био је ожењен Станом (5.1.1912-1992) рођеном Мркајић из Мојдежа, ћерком Јова и Анете рођене Радановић. Брак је склопљен 23.6.1932. године. Њихова деца су Мирослава, Анастасија (1935), Филип (1939), Загорка (1942), Рајко (1944), Радојка (1948) и Радомир (1950). Сахрањен је у Мојдежу.

32(14/1-8) **СВЕТОЗАР-СВЕТО** (6.10.1921 - 3.8.1922) **Вуков**
 Упокојио се као дете старо непуних годину дана. Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Спаса у Мојдежу.

33(14/2-7) **ОБРАД** (8.2.1923 - 10.9.1945) **Вуков**
 Рођен у Мојдежу. Каменорезац. Шестогодишњу основну школу завршио је у родном селу школске 1933/34 године. Члан СКОЈ-а од 1942. а КПЈ од 1945. године. У периоду 1941-1942 био је борац Орјенског батаљона. Након расформирања батаљона пада у руке Италијана и робија, до средине 1943. године, у затвору на острву Мамула и полуострву Превлака. У септембру 1944. године ступа у Прву бокелску бригаду. Био је водни официр 3. чете, 1. батаљона. Погинуо је у борби против балиста у селу Сићеву-Дреница на Косову и Метохији а сахрањен 12.9.1945. године на православном гробљу у Пећи. Обрадови земни остаци пренети су 1960. године из Пећи и положени у породичну гробницу код цркве Светог Вазнесења Христова - Светог Спаса у Мојдежу. Није се женио.

²⁹ Године 2006. у Раднички универзитет из Херцег Новог стигао је, како у новинском чланку написаном тим повдом пише, "необичан поклон". Петрова деца поклонили су родном граду свог оца неколико стотина књига међу којима су и нека ретка издања са почетка прошлог века.

^{34(14/3-7)} **МИХАИЛО** (10.11.1924 - 18.10.1979) **Вуков**
 Рођен у Мојдежу. Након завршетка основне школе одлази, у организацији „Привредника“, на изучавање столарског заната у Београд. Захваљујући Немцу код којег је био шегрт успева да, почетком рата, напусти Београд и да, након 40 дана путовања, некако стигне у родно село. Био је борац Прве бокелске бригаде. Заставник ЈНА. Носилац је већег броја одликовања и медаља. Женио се два пута. Са првом женом Даницом Поробић из Мојдежа у брак ступа 29.9.1951. године. Из овог брака није било потомака. После Даничине смрти жени се Катом, рођеном Плеша из села Рамљани, општина Оточац, Република Хрватска. Њихова деца су Жељко (1955), Јованка (1957) и Вуко (1959). Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Вазнесења Христова - Светог Спаса у Мојдежу.

^{35(14/4-7)} **БУРО** (16.4.1927 - 3.12.2004) **Вуков**
 Рођен у Мојдежу. Основну школу завршио је у родном селу а трговачки занат у Херцег Новом код свог рођака Миливоја Шабовића. Био је борац Прве бокелске бригаде а завршетак рата затекао га је на Косову и Метохији. Тешко је рањен у борби против Немаца (РВИ 40%) 6.12.1944. у селу Доњи Загорач код Даниловграда. Извесно време провео је у болници на Цетињу и покретној болници бригаде. Бригади се поново прикључио код Пријепоља. По завршетку десетарског курса активирао се и у пензију одлази у чину мајора. Као припадник мировних снага УН године 1958. провео је шест месеци на Синајској висоравни. Био је лични секретар специјалног саветника Председника Републике и Врховног команданта оружаних снага за питање безбедности и секретар саветника Председништва СФРЈ за питања државне безбедности. Носилац је Медаље за храброст, Медаље за војне заслуге, Медаље за војничке врлине, Медаље заслуга за народ, Ордена за војне заслуге са сребрним мачевима, Ордена за војне заслуге са златним мачевима и Плакете безбедности. Био је ожењен Радмилом (1934-2002) рођеном Мркић из Чантавира код Суботице, ћерком Луке и Гране рођене Кнежевић. Њихова деца су син Зоран (1955) и ћерка Драгана (1958). Живео је у Београду а од 1991. године у Мојдежу. Упокојио се у својој кући у Мојдежу. Сахрањен је 5. децембра 2004.

године у породичној гробници на гробљу код цркве Светог Вознесења Христова - Свети Спас у Мојдежу.

36(14/5-7) **АНА** (2.1.1929 -) **Вукова**

Рођена у Мојдежу. Домаћица. Била је удата за Трифка Косића из Мокрина. Брак је склопљен 13.2.1950. године. Њихова деца су синови Вуко (1952) и Војислав-Војо (1956) и ћерка Војислава-Војка (1962). Живи у Мокринама.

37(14/6-7) **ВЈЕРА** (21.1.1932 - 22.1.1932) **Вукова**
Упокојила се дан након рођења.

38(14/7-7) **ЧЕДЕ** (11.5.1935 -) **Вукова**

Рођена у Мојдежу. Домаћица. Била је удата за Душана Радунчића из Мојдежа. Брак је склопљен 18.11.1953. године. Њихова деца су ћерка Нада (1954) и синови Јово (1956) и Тодор (1958). Живи у Игалу.

39(17/1-8) **МАРКО** (07.01.1910 - 29.3.1982) **Петров**

Рођен у граду Fresno, држава Калифорнија. Године 1928. завршио је средњу школу а радни век је провео радећи као комерцијалиста. Био је ожењен Петром рођеном Зотовић (14.7.1910-6.6.1992). Њихова ћерка је Анита. Живео је у Reseda - Los Angeles. Сахрањен је на српском гробљу у East Los Angeles код мале цркве Свети Сава на имању друштва "Јединство" чији је био члан. Десет година касније у исти гроб сахрањена је и његова супруга.

40(20/1-8) **РАДОСАВ** (24.11.1906 - 25.1.1943) **Новаков**

Рођен у Мојдежу. Столарски радник и члан УРСО-вих синдиката. Био је радник саобраћајног предузећа у Београду. Заробљеник логора на Бањици. Стрељан је у Јајинцима. Његово име се налази на спомен плочи погинулих радника саобраћајног предузећа. Спомен плоча се

налази на фасади управне зграде ГСП Београд у Београду. Није се женио.

41(20/2-8) **АНЕТА** (6.11.1910 -?) **Новакова**

Домаћица. Била је удата за Мирка Косића из Мокрина код Херцег Новог. Њихова деца су синови Тодор и Раде и ћерке Софија, Милка, Љубе и Чеде.

42(20/3-8) **МИЛЕ** (19.10.1911 - 1989) **Новакова**

Каменорезац. Извесно време део прихода је стицала радећи као киријџијка-превозник жита и брашна из мојдешких млинова. Удавала се два пута. Из првог брака са Васом (29.4.1893) Јововим Виловом из Мојдежа имала је сина Мирослава. Овај брак је склопљен 15.11.1937. године. Са другим мужем Јовом Вукмановићем из Улциња није имала деце. Живела је у Београду где је и сахрањена.

43(20/4-8) **ИЛИЈА** (22.11.1913-15.8.1915) **Новаков**

Упокојио се као двогодишњи дечак.

44(20/5-8) **АРСЕНИЈЕ** (21.1.1917 - 1988) **Новаков**

Рођен у Мојдежу. У време Италијанске окупације Боке Которске био је затвореник логора на Мамули а потом , од маја до септембра 1943. године, у логору Visko-Udine. Општински посланик. Био је ожењен Олгом рођеном Кулиновић из Мојдежа. Брак је склопљен 22.10.1947. године. Њихова деца су ћерке Крстина (1949) и Невенка (1952) и син Миодраг-Мишо (1955).

Сахрањен је у породичној гробници у Мојдежу.

45(20/6-8) **РАДОМИР** (15.11.1919 – 14.8.2003) **Новаков**

Рођен у Мојдежу. Трговац. У време Италијанске окупације Боке Которске био је затвореник логора на Превлаци а потом, од маја до септембра 1943. године, у логору Visko-Udine у Италији. Пословођа продавница "Борово" у Подгорици, Бијелом Пољу, Даниловграду и Пљевљима. Био је ожењен Десанком рођеном Поповић из Подгорице. Брак је склопљен 18.3.1951.

године. Њихова деца су синови Новак (1952), Владимир (1953) и Бранислав-Брано (1959). Живео је у Пљевљима и Подгорици. Сахрањен је у Подгорици.

46(20/7-8) **ОЛГА** (2.9.1922 - 1946) **Новакова**
 Рођена у Мојдежу. Учесник НОП-а и један од организатора прикупљања помоћи партизанима у Мојдежу. У време Италијанске окупације Боке Которске била је затвореник логора на Превлаци и логора Баошићи 1943-1944. године. Била је удата за извесног официра Мартиновића из Будве. Трагично је окончала свој живот у морским таласима.

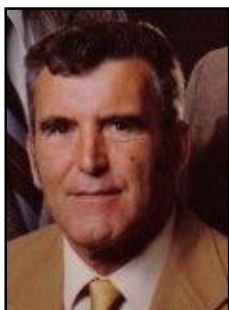
47(20/8-8) **РАДОЈКА** (1923 - 7.10.2007) **Новакова**
 Рођена у Мојдежу. Пензионер. Била је удата за Душана Радуловића из Кривошија. Њихова деца су синови Миленко и Јован и ћерка Десанка. Живела је у Фекетићу. Сахрањена је код цркве Светог Сергеја и Вакха у Подима код Херцег Новог.

48(20/9-8) **НАДА** (5.1.1926 -) **Новакова**

Рођена у Мојдежу. Домаћица. Била је удата за Лазара Борету из Будве. Њихова деца су синови Иво и Јоко.

49(20/10-8) **УГЉЕША** (02.03.1927 -) **Новак**
 Рођен у Мојдежу. Пензионер. Радио је у издавачком предузећу "Космос" и Савезу глувих Југославије. Женио се два пута. Са првом женом, Миланком рођеном Петровић из Београда брак је склопио 12.7.1951. године. После смрти прве жене жени се Катарини рођеном Панић из Славонског Брода. Живи у Београду.

50(22/1-8) **ROBERT** (16.6.1923 - 22.4.1992) **Јованов**
 Рођен у Reedley. Живео је у Arvinu, држава Калифорнија. Амерички војни пилот током рата у Кореји. Бавио се виноградарством. У ноћи између 20. и 21. децембра торнадо уништава његову кућу и винограде. Две године касније купује ранч и виноград у Мексику. Годину дана је живео у Чилеу али како му се посао са вином није развијао онако како је очекивао 1990. године се враћа у Арвин у којем и проводи последње

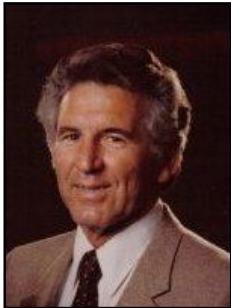
дане живота (упокојио се од тумора на мозгу). Био је ожењен Barbarom (30.4.1921) рођеном Oberer. Брак је склопљен 1948. године. Њихова деца су Madeline (1949), Christine (1950), Karen (1951), Robert (1952), и David (1955).

^{51(22/2-8)} **DAN** (26.6.1925 – 17.2.2005) **Јованов**

Рођен у Reedley држава Калифорнија. Завршио је Bakersfield High School и Bakersfield Junior College. Амерички војник у Другом светском рату у току којег је био и командант јединице филипинских герилаца у Luzonu. Примио је многобројна признања међу којима је свакако најпознатије „Purple Heart“. Након рата враћа се у Bakersfield и прикључује се својим родитељима и браћи у раду на фарми. До 1968. године био је фармер и бавио се узгајањем памука и винове лозе. Године 1970. заједно са неколико пословних људи не успева у намери да изнајми аеродром Мојаве. То му полази за руком две године касније када постаје први генерални менаџер аеродрома. Формира Civilian Flight Test Center. У тренутку оснивања на аеродрому је радило 75 запослених а делове аеродромског простора изнајмљивало је 40 купаца. Годишњи буџет је износио 120.000 долара. Под његовом управом аеродром је нарастао у гиганта са преко 1000 запослених и више од 100 купаца простора. Годишњи буџет је нарастао на 5 милиона долара. Бирањем је за најбољег аеродромског менаџера 1983. и 1984. године. Био је члан 32. реда масонске ложе и члан „Lions Club“. Био је председник борда директора у „Mojave Desert Bank“. Био је члан „Experimental Aircraft Association“ и „Edwards Flight Test Historical Foundation“. Године 1982. изабран је за почасног грађанина када и добија окружну награду коју су, поред осталих, добили чувени астронаути Buck Owens и Buzz Aldrin. Његово име је урезано у три стопе високом трофеју који је стално изложен у Antelope Valey Board of Trade. Две улице у Kern Country су назване по њему. Она у Wheeler Ridge, месту у којем је и живео, се зове, јер је његово презиме Американцима незгодно за изговор, Sabodan. Друга улица која носи његово име је главна улица у Mojave Airport. О Дану и његовом раду у локалним новинама објављен је велики број чланака. Како је његово име прерасло локални ниво о њему су писали Newsweek, Usa Today, Los Angeles Times, Life Magazine, London Times, Associated Press и Wallstreet Journal. Појављивао се у програму телевизијских станица ABC, NBC, CBS, CNN, BBC и Good Morning America. У децембру 1949. године оженио је Jerry Jarvis са

којом остаје у браку све до своје смрти , пуних педесет и пет година. Њихова деца су синови Daniel (1951) и Mark (1956) и ћерка Debbi (1953). Упокојио се у болници San Joaquin. Сахрањен је у Hillcrest Memorial Park у Bakersfieldu.

^{52(22/3-8)}**MELVIN** (21.2.1928 – 2.6.1987) **Јованов**
Рођен у граду Reedley. Познат и признат као фармер у долини San Juaquin. Његова жена била је Mary Stefani (26.12.1933) рођена Муришић, ћерка Јакова и Петрице рођене Иванишевић. Брак је склопљен 7.1.1951. године. Њихова деца су синови John (1951), Ronald-Ron (1954) и James (1956).

^{53(24/1-8)}**ФИЛИП** (1914 -) **Миланов**

Живео у Америци. Радио је на железници. Женио се два пута. Чланови братства знају да му је једна жена била Мексиканка. Радомир је једно од двоје Филипове деце из првог брака. Деца из другог брака су Даница и Марио.

^{54(24/2-8)}**ХЕЛЕНА** (1916 - ?) **Миланова**
Живела је у Америци. Чланови братства које сам контактирао знају да је била удата за извесног Енлеза чије име је непознато. Из овог брака је двоје деце. Упокојила се у тридесет трећој години живота.

^{55(30/1-8)}**СВЕТОЗАР** (18.8.1928 -) **Петров-Перов**
Рођен у Сарајеву. Стоматолог. Ожењен је Босом рођеном Костић. Њихов син је Петар (1962). Живи у Швајцарској.

56(30/2-8) **ГОРДАНА** (10.12.1929 - 2011) **Петрова-Перова**

Рођена у Сарајеву. Професор. Била је удата је за Воја Будимировића. Њихова ћерка је Милица³⁰ (1952). Живела је у Паризу.

57(30/3-8) **МИРОСЛАВА** (3.10.1933 - 19.10.1934) **Петрова-Перова**
Упокојила се као дете.

58(30/4-8) **ДИВНА** (3.7.1934 -) **Петрова-Перова**

Рођена у Сарајеву. Професор. Удата је за Александра Јовановића. Њихова деца су синови Александар и Андреј. Живи у Роттердаму, Холандија.

59(30/5-8) **ЉИЉАНА** (6.2.1942 -) **Петрова-Перова**

Рођена у Београду. Дефектолог у пензији. Није удата. Живи у Дубровнику.

60(31/1-8) **АНАСТАСИЈА-НАСТЕ** (11.6.1935 - 2009)
Савова

Домаћица. Била је удата за Лазара Вујовића из Мојдежа. Њихов син је Мишо. Живела у Топлој код Херцег Новог. Сахрањена је у Мојдежу.

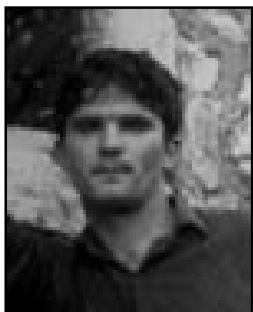
³⁰ Председник удружења Hornbill, члан регионалне и националне конференције здравља. Удата Bonnisseau.

^{61(31/2-8)}**ФИЛИП** (18.2.1939 – 9.11.2011) **Савов**
 Пензионер.Туристички радник и 30 година пословођа у хотелима Топла и Игало. Произвођач јединствене хортикултуре у Игалу и власник плантаже мимоза у родном Мојдежу. Био је ожењен Анђеликом-Анком (1939) Васовом рођеном Мрачевић из Суторине код Херцег Новог. Њихов брак је склопљен 21.2.1965. године. Филипова и Анкина деца су син Милан (1968) и ћерка Светлана (1978). Живео је у Игалу. Сахрањен је у

Мојдежу.

^{62(31/3-8)}**ЗАГОРКА** (1.4.1942 - 12.4.1942) **Савова**
 Погинула је приликом једног италијанског гранатирања Мојдежа.

^{63(31/4-8)}**РАЈКО** (5.5.1944 -) **Савов**
 Рођен у Мојдежу. Пензионер. Радио је као пословођа бравара у бродоградилшту "Вељко Влаховић" у Бијелој. Ожењен је Драгом рођеном Бећир из Његуша. Брак је склопљен 24.12.1967. године. Њихова деца су Саво (1968), Наталија (1970), Данијела (1976) и Дарко (1980). Живи у Мојдежу.

^{64(31/5-8)}**РАДОЈКА-РАЈКА** (1948 -) **Савова**
 Била је радник бродоградилшта у Бијелој. Удата је за Драгана Ђукановића из Бијеле. Њихова деца су синови Митар (1968), Миодраг (1970-1986) и Никола. Живи у Бијелој.

^{65(31/6-8)}**РАДОМИР**(1950 - 1989) **Савов**
 Молер. Радио је у пошти у Херцег Новом. Погинуо је у саобраћајној несрећи у Мађарској. Био је ожењен Аном (18.9.1954) рођеном Пижемова из Словачке. Њихова деца су син Зоран (1979) и ћерка Биљана (1981). Живео је у Мојдежу. Сахрањен је у породичној гробници на гробљу код цркве Светог Вазнесења Христова - Свети Спас у Мојдежу.

^{66(34/1-9)}**ЖЕЉКО** (31.12.1955 -) **Михаилов**
 Рођен у Котору. Пензионер. Основну школу завршио у Херцег Новом а занат у Бијелој. Млађи официр ЈНА постао након одслужења војног рока у Пули. До распада СФРЈ радио је на полуострву Превлака. Ожењен је Биљаном рођеном Видојковић из Смедерева. Живи у Херцег Новом.

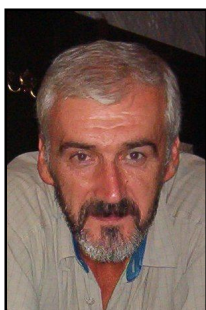

^{67(34/2-9)}**ЈОВАНКА** (20.11.1957 -) **Михаилова**
 Рођена у Котору. Основну школу и куварски занат завршила је у Херцег Новом. Удата је за Сашу Кнежевића из Београда. Њихова деца су син Никола (5.8.1993) и ћерка Ана (29.8.1995.) Ради у „Унион банци“. Живи у Београду.

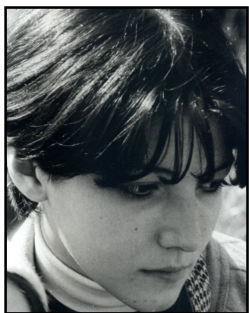
^{68(34/3-9)}**ВУКО-БРАЦО** (21.7.1959 -) **Михаилов**
 Рођен у Херцег Новом. Основну, средњу и Вишу терапеутску школу завршио је у Херцег Новом. Као терапеут ради у Институту „Др Симо Милошевић“. Био је дугогодишњи играч КК "Приморје" па и у време када је клуб био члан Прве Б савезне лиге. Ожењен је Слађаном рођеном Бојанић из Бачке Тополе. Њихова деца су ћерка Ива (1987) и син Михаило (1991). Живи у

Херцег Новом.

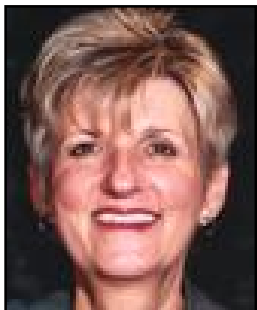

^{69(35/1-9)}**ЗОРАН** (1.4.1955 -) **Ђуров**
 Рођен у Београду где је завршио и школовање, прво електротехничку средњу школу "Никола Тесла" а потом и Факултет организационих наука. Био је играч Кошаркашког клуба "Војвода Степа" из Београда. Од марта 1981. године до 31.12.2006. године радио је у Министарству унутрашњих послова Републике Србије. Поводом дана МУП-а „за изузетне резултате постигнуте у извршавању безбедносних задатака и значајног доприноса остваривању безбедности Републике и њених грађана“ награђен је првом наградом. У пензију одлази са радног места помоћника начелника Управе за развој, пројектовање и интеграције у склопу

Управе за информационе технологије. Пуковник. Добитник је признања „Златна кап“ Црвеног крста Србије. Пише за часописе „Српски глас Боке“ и „Драчевица“. Ожењен је Љиљаном рођеном Мијаиловић (1957) из Београда, ћерком Милана и Косане рођене Ђорђевић. Њихова ћерка је Јована (1981). Живи у Београду.

70(35/2-9) **ДРАГАНА** (25.12.1958 - 14.9.1992) **Ђурова**
Рођена у Земуну. Основну школу и XI гимназију завршила у Београду. Била је студент Правног факултета. Радилa је као контиста у хотелу "Игало". Удала се за Миодрага Радановића из Пријевора 1. маја 1981. године. Њихова деца су син Обрад (1986) и ћерка Александра³¹ (1992). Немарношћу лекара умире непосредно после порођаја са Александром не доживевши да види тек рођену ћерку. Сахрањена је у породичној гробници породице Радановић у Пријевору.

71(39/1-9) **АНИТА** (10.8.1946 -) **Маркова**
Рођена у Los Angelesu - држава Калифорнија. Дипломирала је на „University of California Los Angeles“ 1967. године. Магистрирала је 1977. године на „California State University Northridge“. Докторирала је 1981. године на „United State International University“. Партнер је у консултантској фирми „Gardenswartz & Rowe“ из Los Angelesa. Саветник је за менаџмент и аутор више књига. Удавала се два пута. Први Анитин муж био је Милош Давидовић. Године 1980. удала се за Lester Darrell Rowe, архитекту. Анита је заједно са Lee Gardenswartz коаутор серије чланака и већег броја књига и радова. Њихова књига „A Complete Desk Reference and Planning Guide“ проглашена је, од стране „Society for Humnan Resource Managers“ -SHRM 1993. за књигу године. Остале њене књиге су „Managing Diversity Survival Guide“ (1994), „The Diversity Tool Kit“ (1994), „Diverse Teams at Work“ (1995) и „Managing Diversity in Health Care“ (1998). Аутор је чланка који је поводом посете патријарха Павла Америци објављен у часопису *Serb World U.S.A.* Предаје на „National Multicultural Institute у Washington D.C.“ и „Intercultural Communication Institute“ у Portlandu, Oregon.

³¹Удата за Александра Брајковића. Њихова ћерка је Николина (10.2.2011).

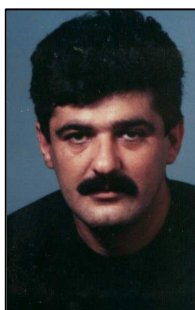
72(44/1-9) **КРИСТИНА** (14.8.1949 -) **Арсенијева**

Рођена у Мојдежу. Радилa је у „НИС Нафтагас“. Била је удата за Милосава Стругаревића³² из Горњег Милановца. Њихова деца су ћерка Гордана (1972) и син Горан (1975). Живела у Херцег Новом и Сплиту а сада у Београду.

73(44/2-9) **НЕВЕНКА** (1952 -) **Арсенијева**

Рођена у Мојдежу. Пензионер. Удата је за Властимира-Баја Станишића из Мојковца. Њихова деца су синови Предраг (1976) и Александар-Саша (1980). Дужи низ година била је радник хотела „Тамарис“ у Игалу а 1999. одлази у пензију. Живи у Игалу.

74(44/3-9) **МИОДРАГ-МИШО** (12.11.1955 -) **Арсенијев**

Завршио је Војну поморску академију у Сплиту. До 1992.године, када се демобилише, био је официр ЈНА и службовао у Сплиту и Подгорици. Након напуштања војске бави се трговином па је извесно време држао продавнице на Игалу и Топлој. Био је саветник за народну одбрану и гранична питања у општини Херцег-и председник МЗ Мојдеж. Власнике је агенције за некретнине и конобе „Стара кућа“. Ожењен је Луцијом рођеном Брчић из Сплита. Њихова деца су ћерка Сања (1980) и син Сениша (1982). Живи у Мојдежу.

75(45/1-9) **НОВАК** (02.07.1952 -) **Радомиров**

Рођен у Бијелом Пољу. Завршио је Вишу економску школу и Вишу школу за организатора АОП-а. Радио је у издавачкој кући "Минерва" из Суботице и као руководилац робне куће "Стефил" такође у Суботици. Власник је фирме "Ella trade". Ожењен је Радом (13.8.1956) рођеном Прокић из Лознице. Њихова деца су ћерке Александра (1980) и Јелена (1983). Живи и

³² Погинуо 30.7.2009. године у саобраћајној несрећи.

ради у Суботици.

76(45/2-9) **ВЛАДИМИР** (07.08.1953 -) **Радомиров**
Рођен у Даниловграду. Економиста. Шеф
"Панонијашпеда" на граничном прелазу Келебија. Члан
је „Old bikers“. Ожењен је Аницом рођеном Црљеница из
Постојне. Њихова деца су ћерка Лидија (1977) и син
Игор (1979). Живи и ради у Суботици.

77(45/3-9) **БРАНИСЛАВ-БРАНО** (21.3.1959 -) **Радомиров**
Завршио је гимназију у Пљевљима. Радио је у "Ободу" из
Цетиња и водио је послове великопродаје у ПП "Еуроком"
у Подгорици. Тренутно је службеник Црногорске
комерцијалне банке. Ожењен је Оливером рођеном
Марковић из Цетиња. Њихова деца су син Иван (1983) и
ћерка Јована (1990). Живи и ради у Подгорици.

78(50/1-9) **CHRISTINE** (12.9.1949 -) **Robertova**
Удата је за Terry Boylana, власника фирме за трговину
челиком. Живи у Calif-у.

79(50/2-9) **KAREN** (17.3.1951 -) **Robertova**
Рођена у Керну. Дипломирала је клиничку психологију на универзитету
UCLA. Члан је American Psychological Association, APA Practice
Organization, California Psychological Association, и Los Angeles
Psychological Association. Аутор великог броја стручних радова и књига.
Удата је за Richarda Landera. Живи у Sherman Oaks, Калифорнија.

80(50/3-9) **ROBERT** (10.6.1952 – 14.11.2009) **Robertov**
 Рођен у Bakersfieldу а одрастао у Arvinу. Završio је Arvin High School и уписао факултет али га жеља за авантуром одводи у Аустралију. Носталгија и љубав према виноградарству ипак су били јачи и враћа се кући где, као члан треће генерације, наставља породични посао узгајања лозе и производње вина. Био је страствени колекционар оружја. Живео је у граду Edison. Сахрањен је у Hillcrest Memorial Park.

81(50/4-9) **DAVID** (24.9.1955 -) **Robertov**
 Рођен у граду Weedpatch држава California. Завршио Arvin Hight School. Фармер. Бави се виноградарством и производњом вина. Власник фирме „Salo Vineyards LLC“ и председник „Fresh Look Brokers“. У браку је са Marilyn Laswell. Живи у граду Lindsay држава California.

82(50/5-9) **MADELINE** (13.2.1957 -) **Robertova**
 Рођена у Bakersfieldу држава California. Удавала се два пута. Из првог брака са Randy Wilsonом има сина Meyera и ћерку Corrine. Из брака којег је 25.7.2005. године склопила са John Hahnом има сина Jeffa. Ради као шеф продаје у Castle Rock Vineyards.

83(51/1-9) **DANIEL-DANNY** (21.9.1951 – 1.2.1978) **Danov**
 Варилац. Погинуо је у авионској несрећи у близини своје куће.

84(51/2-9) **DEBBI** (16.2.1953 -) **Danova**
 Стјуардеса на авионима „Gulf Stream“. Удата је за Randy Gastona. Њихова деца су Dacy (9.11.1982) и Drew.

85(51/3-9) **MARK** (11.5.1956 – 1.11.1956) **Danov**

Упокојио се као шестомесечна беба. Сахрањен је на гробљу „Greenlawn Memorial Park“ у Bakersfieldu, Калифорнија.

86(52/1-9) **JOHN** (4.9.1951 -) **Melvinov**

Рођен у Лос Анђелесу. Финансијски саветник и аналитичар. Председник „ACQ Capital“. Бави се маркетингом и односима са јавношћу, финансијским преговорима, као и компјутерским софтвером. Већину свог професионалног живота је провео у Клиници у Јужној Калифорнији. Створио је моделе за обраду података који су „средњовековну“ компјутерску администрацију пренели у савремено доба. Повећао је профит сваке компаније у којој је радио. Учествоје у пројекту који води непрофитабилна корпорација „Анђели мира“. Пројекат је посвећен смањењу нивоа насиља у свету. Чланови ове корпорације топе конфисковано оружје и од њега лију 30 стопа високе анђеле³³, симболе мира. Приватни пилот, скијаш, тенисер и бициклиста. Његова деца су Paul (1980) и Leesa (1982).

87(52/2-9) **RONALD-RON** (20.12.1954 -) **Melvinov**

Био је професионални пилот-инструктор у The Clover Park Aviation Training Center. Пензионисани ватрогасац. Својом јахтом „WEBEGONE„ је опловио читав свет па га у породици називају „морски вук“. Из брака са Jo Marie Miller има ћерку Nicol (1987). Његова друга жена је Suzan Presley. Живи у граду Тасома.

³³ Аутор статуе је Lin Evola. Статуе су постављене на важним местима широм света. Свака статуа је постала тачка окупљања за локалне пројекте који уче родитеље како да пруже својој деци живот без насиља.

88(52/3-9)**JAMES (7.2.1956 -) Melvinov**
Рођен у граду Bakersfield, California. Власник је грађевинске фирме Sabovich&Sons Underground Construction. Пилот аматер. Преживео је пад свог авиона марке Цесна и тај дан³⁴ прославља као свој други рођендан. Из брака са Louise рођеном Kohler (4.5.1958) су синови James-Jim (1976), Jason (1978) и David (1980). Живи у Pismo Beach, држава

Калифорнија.

89(53/1-9)**РАДОМИР (? -) Филипov**

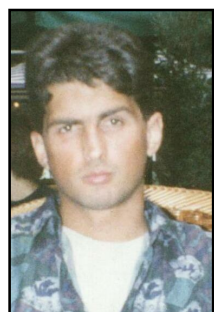
90(53/2-9)??? (? -) **Филипов**

91(53/3-9)**ДАНИЦА (1972 -) Филипова**

92(53/4-9)**МАРИО (1973 -) Филипov**

93(55/1-9)**ПЕТАР (29.4.1964 -) Светозарев**
Рођен у Београду. Режицер. Није ожењен. Живи у Швајцарској.

94(61/1-9)**МИЛАН (1968 -) Филипov**
Конобар. Био је фудбалер фудбалских клубова Игало, Бијела и Раковица. Није ожењен. Живи у Игалу.

³⁴ Авион Цесна 310 Твин регистрован на фирму „Шабовић и синови“ срушио се четвртог октобра 2010. године око 15,40 часова, убрзо после полетања, око пола миље југоисточно од аеродрома Каталина. Пад авиона изазвао је пожар у којем је изгорело три хектара шуме. Све три особе из авиона, рачунајући и Jamesa који је пилотирао преживеле су несрећу. Незванично се као узрок несреће наводи отказ рада левог мотора.

95(61/2-9) **СВЕТЛАНА** (23.2.1978 -) **Филипова**
 Рођена у Котору. Завршила је вишу пословну школу. Ради као менаџер продаје у фирму „Горбис“ из Херцег Новог пословница у Подгорици. Није удата. Живи у Подгорици.

96(63/1-9) **САВО** (4.10.1968 -) **Рајков**
 Рођен у Котору. Завршио је средњу поморску школу у Котору. Као машиниста ради на броду немачке компаније „Hanza“. Женио се три пута. Прва Савова жена била је Жељка рођена Перовић из Бијеле. Њихова ћерка је Бојана (1998). Из брака са Биљаном рођеном Станојевић нема потомака. Из Савовог трећег брака са Катарином рођеном Рогановић је ћерка Елена (2012).

Живи у Бијелој.

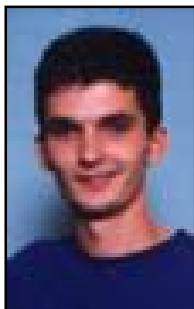
97(63/2-9) **НАТАЛИЈА** (21.4.1970 -) **Рајкова**
 Рођена у Котору. Кројачица. Удата је за Стева (28.4.1964) Божовог Влаовића из Мојдежа. Њихова деца су син Дејан (4.1.1992) и ћерка Јована (14.8.1996). Живи у Мојдежу.

98(63/3-9) **ДАНИЈЕЛА** (1976 -) **Рајкова**
 Рођена у Цетињу. Куварица. Ради као тргоцац у продавници сувенира у Игалу. Удата је за Неђељка (9.6.1968) Илијиног Котлаша из Мојдежа. Њихова деца су син Мирко (9.1.1996) и ћерка Кристина (20.1.2000).

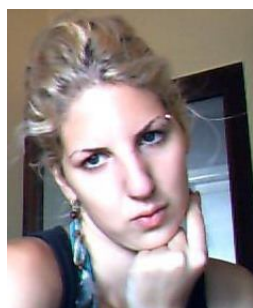
99(63/4-9) **ДАРКО** (12.6.1980 -) **Рајков**
 Рођен у Котору. Радио је у хотелу "Игало" и, као возач, у Војсци СЦГ. Демобилише се у чину водника. Тренутно ради као монтер у „КДС“ из Херцег Новог. Није ожењен. Живи у Мојдежу.

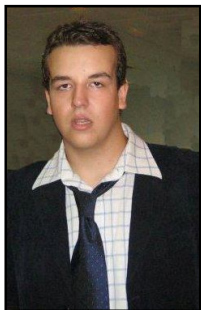
100(65/1-9) **ЗОРАН** (12.10.1979 -) **Радомиров**
 Рођен у Котору. По занимању је електромеханичар. Радио је у пошти у Херцег Новом. Тренутно је радник фирме „Elips“. Није ожењен. Живи у Мојдежу.

101(65/2-9) **БИЉАНА** (23.6.1981 -) **Радомирова**
 Рођена у Котору. Завршила је средњу трговачку школу у Херцег Новом. Није удата. Живи у Мојдежу.

102(68/1-10) **ИВА** (27.5.1987 -) **Вукова**
 Рођена у Дубровнику. Основно и средње образовање стекла је у Херцег Новом. Била је учесник семинара у „Истраживачкој станици Петница“ код Ваљева. Завршила је основну музичку школу-одсек клавир. Дипломирала је биотехнологију у Падови (Италија). Живи у Херцег Новом.

103(68/2-10) **МИХАИЛО** (20.6.1991 -) **Вуков**
 Рођен у Котору. Завршио је средњу школу "Иван Горан
 Ковачић" – смер техничар маркетинга. Био је ученик
 музичке школе-одсек клавир. Студент политичких наука
 на Università degli Studi di Padova.

104(69/1-10) **ЈОВАНА** (12.9.1981 -) **Зоранова**
 Рођена у Београду. Основно и средње стекла је у
 Београду. Била је члан пионирске и кадетске селекције
 КК „Црвена Звезда“. Дипломирани правник. Саветник у
 Јавном правобранилаштву Републике Србије. Живи у
 Београду.

105(74/1-10) **САЊА** (3.3.1980 -) **Миодрагова**
 Рођена у Сплиту. Дипломирани архитекта. Удата је за
 Владимира Вујовића. Њихова ћерка је Сара (2009). Живи
 у Новом Саду.

106(74/2-10) **СИНИША** (20.2.1982 -) **Миодрагов**
 Рођен у Сплиту. Студент инжењерског менаџмента у
 Новом Саду. Живи у Херцег Новом.

107(75/1-10) **АЛЕКСАНДРА** (08.07.1980 -) **Новакова**
Рођена у Суботици. Завршила је Вишу текстилну школу у Зрењанину – текстилни инжењер. Запослена је у представништву америчке фирме „Wirgley“ као поспешивач продаје. Живи у Суботици.

108(75/2-10) **ЈЕЛЕНА** (20.02.1983 -) **Новакова**
Рођена у Суботици. Завршила је Вишу пословну школу за менаџмент. Ради као координатор сектора у „ТДД ГРОУП Д.О.О“. Удата је за Јовицу Љубојевића. Живи у Зрењанину.

109(76/1-10) **ЛИДИЈА** (01.12.1977 -) **Владимирова**
Рођена у Суботици у којој је и завршила средњу медицинску школу. Главна медицинска сестра на онколошком одељењу болнице у Подгорици. Њен син је Данило (2004) . Живи у Подгорици.

110(76/2-10) **ИГОР** (09.12.1979 -) **Владимиров**
Рођен у Суботици. Завршио је средњу техничку школу. Царински декларант. Ожењен је Иваном (18.8.1977) рођеном Раднић. Њихова деца су син Вељко (2005) и ћерка Миљана (2007). Живи у Суботици.

111(77/1-10)**ИВАН** (26.7.1983 -) **Браниславов-Бранов**
Рођен у Цетињу. Студент Економског факултета у
Подгорици. Живи у Подгорици.

112(77/2-10)**ЈОВАНА** (1.1.1990 -) **Браниславова-
Бранова**
Рођена у Цетињу. Дипломирала је на Факултету правних
наука. Живи у Подгорици.

113(86/1-10)**PAUL** (28.10.1980 -) **Johnov**
Рођен и живи у Bakersfieldu, Калифорнија. Завршио је
Centennial High School и дипломирао на калифорнијском
државном универзитету у Bakersfieldu. Ожењен је
Samanthom (4.5.1982) рођеном Fahy. Њихова деца су
ћерке Alysa (2005) и Scarlett(2011).

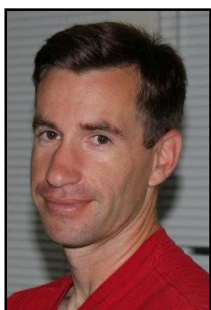
114(86/2-10)**LEESA** (23.10.1982 -) **Johnova**

^{115(86/2-10)}**NICOL** (30.10.1987 -) **Ronaldova-Ronova**
Рођена у граду Yelm држава Вашингтон. Као јуниор бавила се пливањем и постизала запажене резултате. Завршила је Maunt Tahoma Hight School и Clover Park Tehnical College. Ради у Loving and Learning Childcare. Удата је за Christophera Woodsa. Живи у граду Nisqually Pines држава Вашингтон.

^{116(88/1-10)}**JAMES-JIM** (21.2.1976 -) **Jamesov**
Рођен у San Luis Obispo, California. Године 1998. завршио је „College California Polytechnic State University“. Дипломирао је право 2001. године на чувеном универзитету „UCLA“. Карадник је у „Gibson, Dunn & Crutcher's Orange County office“. Његова основна делатност је везана за заштиту животне средине. Током овог рада усавршио је техничку експертизу у разним областима науке укључујући економију, епидемиологију, токсикологију и имунологију. Из брака са Jennifer³⁵ рођеном Orta је син Charlie (2005).

^{117(88/2-10)}**JASON** (19.7.1978 -) **Jamesov**
Рођен у San Luis Obispo, California. Завршио је Marro Bay Hight School. Капетан у војсци САД. Полазник магистарских студија на поморској школи. Ради у Fort Gordon. Ожењен је Christinom (13.9.1982) рођеном Hart, ћерком Johna и Betty рођене Bayne. Њихова деца су ћерке Halle (2005), Emily (2008) и Elie (2011). Живи у граду Monterey, California.

^{118(88/3-10)}**DAVID** (24.6.1980 -) **Jamesov**
Рођен у San Luis Obispo, California. Ради као грађевински предузимач и партнер свог оца у фирми Sabovich&Sons Underground Construction. У браку је са Serenom (9.8.1985) рођеном Floyd. Живи у Los Osos.

³⁵ Њена деца из првог брака су синови Chase (21.7.1994) и Harrison.

119(96/1-10) **БОЈАНА** (28.7.1998 -) **Савова**

Рођена у Цетињу. Ученица. Члан је плесног клуба „Мигадо“ који је на деветом међународном плесном маратону у Бањалуци освојио седам првих и по два друга, трећа и четврта места. У категорији „Дуо јуниори“, заједно са Сањом Вучковић, освојила је четврто место. Живи у Бијелој.

120(96/2-10) **Елена** (18.12.2012 -) **Савова**

Рођена у Мељинама.

121(109/1-11) **ДАНИЛО** (2004 -) **Лидијин**

Рођен у Подгорици. Ученик.

122(110/1-11) **ВЕЉКО** (20.5.2005 -) **Игоров**

Рођен у Суботици. Дете.

123(110/2-11) **МИЉАНА** (16.8.2007 -) **Игорова**

Рођена у Суботици. Дете.

124(113/1-11) **ALYSA** (25.3.2005 -) **Paulova**

125(113/2-11) **SCARLET** (2011 -) **Paulova**

126(116/1-11) **CHARLIE** (21.9.2005 -) **Jamesov**

Рођен у граду Irvine. Дете.

127(117/1-11) **HALLE MARIE** (20.2.2005 -) **Jasonova**

Рођена у граду Fort Riley. Дете.

128(117/2-11) **EMILY ROSE** (26.8.2008 -) **Jasonova**

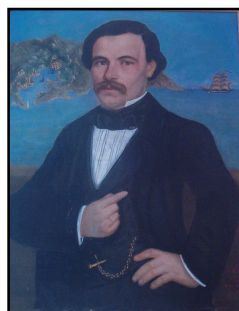
129(117/3-11) **ELIE PATRICIA** (2.10.2011 -) **Jasonova**

Огранак СТАНКА ШАБОВИЋА

1 СТАНКО-СТАНИША (? - ?)
Био је ожењен Аном рођеном Миловић из Мојдежа. Њихова деца су Станислава, Димитрије (1823), Нико (1824), Николаја и Софија.

2 (1/1-2) СТАНИСЛАВА (? - ?) **Станкова-Станишина**

3(1/2-2) ДИМИТРИЈЕ (1823 - 20.11.1835) **Станков-Станишин**
Упокојио се као дванаестогодишњи дечак.

4(1/3-2) НИКО (1824 - 1861) **Станков-Станишин**
Први Шабовић који из завичајног Мојдежа силази на „пену од мора“. На Топлој је саградио “плаву кућу” која је била позната и по називу “Свети Никола”. Поморац. Својим једрењаком “Свети Никола”³⁶ пловио је по Средоземном мору и око Африке. Био је ожењен Анђом Вукасовић из Дражиног Врта³⁷. У то време капетан је имао право да на пловидбу води и породицу али је Нико, свестан опасности које вребају на таквим путовањима, то најчешће избегавао³⁸. Док је он пловио Анђа је са децом живела у Цариграду. Никова и Анђина деца су синови Љубо, Јово и Владо и ћерке Марионка и Софија. Гине у бродолому код острва Zentas. Сахрањен је у Цариграду. Након његове погибије Анђе се са

³⁶ Ников портрет у чијој позадини се виде Бока Которска и његов једрењак, сликан уљем на платну поклон је породице Шабовић Завичајном музеју Херцег Новог. Портрет је био предмет једне од крађа из музеја. Упорношћу чланова братства пронађен је и враћен али без месингане плочице са посветом која се раније налазила на раму.

³⁷ Породично предање говори о томе да је као двадесеттворогодишњи поморац кући довео своју будућу жену када је имала само дванаест година. Док није порасла бригу о њој водила је Никова баба Софија.

³⁸ Занимљиво је да су му двоје деце Марионка и Љубо рођени током пловидбе по Средоземљу.

децом враћа на Топлу и живи у „плавој кући“ све док она није постала власништво породице Гојковић.

5(1/4-2) **НИКОЛАЈА** (? - ?) **Станкова-Станишина**

6(1/5-2) **СОФИЈА** (?- ?) **Станкова-Станишина**

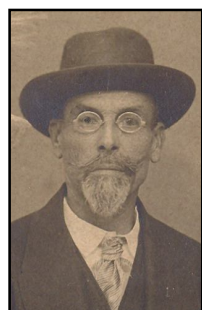
7(4/1-3) **МАРИОНКА** (1850 - 1935) **Никова**

Рођена је на једрењаку свог оца Ника. Била је удата за Стефана (1838-1909) Ростовића из Игала. Њихова деца су ћерке Милена³⁹, Зорка⁴⁰, Александра и Роса и син Вељко.

8(4/2-3) **ЈОВО** (1854 - ?) **Ников**

Рођен у Топлој. Са његовим именом срећемо се у документу⁴¹ који су 1899. године сачинили „старјешине и домаћини“ Топле а којим од епископа Герасима Петрановића траже да се на упражњено место пароха Топле постави Марко Поповић. Женио се два пута. Из првог брака имао је ћерку Анђу и синове Јована (1886) и Николу. Са другом женом Наном-Јаном (?-4.8.1947) рођеном Вукасовић је имао седморо деце: синове Васа (1899) и Миливоја (1900) и ћерке Даницу (1904), Милеву (1896), Марију (1906), Ану (1909) и Славку (1912). Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Спаса на Топлој.

9(4/3-3) **ЉУБО** (1851 - 1932) **Ников**

Рођен је на очевом једрењаку „Свети Никола“. Трговац. Извесно време је, у својој кући у Игалу, држао трговинску радњу. Био је ожењен Нином Шимрак (1859-1958), домаћицом из Сасовића. Њихова деца су Никола-Нико (1890), Душан (1892), Мелпомена (1893), Софија (1894), Љубинка (1897), Славјанка (1899) и Станко (1902). Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Спаса на Топлој.

³⁹ Удата Јакшић

⁴⁰ Удата Ивановић

⁴¹ **Горан Жарка Комар**, *Бока Которска-ћирилски споменици 17., 18. и 19. вијека (acta serbica)*, Херцег Нови 2009, 690

^{10(4/4-3)}**СОФИЈА** (1856 - ?) **Никова**

Рођена у Топлој. Домаћица. Била је удата за Јачеглава из Пода код Херцег Новог. Сахрањена код цркве Светог Сергеја и Вакха.

^{11(4/5-3)}**ВЛАДО** (1858 - ?) **Ников**

Рођен у Топлој. Занатлија. Није се женио. Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Спаса на Топлој.

^{12(8/1-4)}**АНЂА** (?- ?) **Јовова**

По казивању Милице Мандић рођене Рађеновић, Анђа је, после изненадне мајчине смрти остала да живи код мајчине родбине у Книну.

^{13(8/2-4)}**ЈОВАН** (1886 - 1916) **Јовов**

Био је познат као добар столар чија је специјалност била израда намештаја. У време аустроугарске владавине Боком Которском руководи деведесеторицом радника на изградњи касарне и хотела на Црквицама. Његово умеће запазио је аустријски официр који је хтео да га поведе на рад у Беч. Како се породица није сложила остаје, до избијања Првог светског рата, да ради у Боки Которској. Бива мобилисан и упућен у борбу против браће Срба. Погинуо је код Тиволија при покушају пребега⁴².

^{14(8/3-4)}**НИКОЛА** (? -1916) **Јовов**

Занатлија. За време краћег боравка у Америци постаје, 16.6.1897. године, члан српског друштва First serbian benevolent society. Враћа се у домовину али га мобилишу у аустроугарску војску. Погинуо при покушају пребега. Место његове погибије непознато је члановима братства.

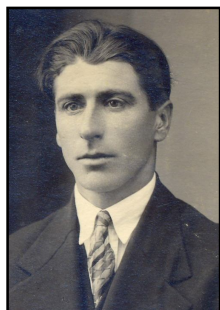
⁴² Породично предање говори да је том приликом узвикивао „Ја сам Србин“.

15(8/4-4) **МИЛЕВА** (1896 - 1982) **Јовова**

Рођена у Топлој. Била је удата за Јока Пантовића из Сушћепана код Херцег Новог. Брак је склопљен 6.3.1921. године. Пре венчања Јоко је живео у Америци у коју, након венчања, заједно одлазе код Јоковог брата Воина. Милевина и Јокова деца су син Шпиро-Шпирета⁴³ и ћерке Вјера и Елена-Елизабета-Лиза⁴⁴. Након смрти првог мужа прелази у Лос Анђелес⁴⁵, упознаје Тома Глоговца и удаје се за њега.

Никада се није враћала у родни крај мада се зна да је у једном покушају спречио почетак Другог светског рата а да је, после мајчине смрти, од тога коначно одустала. Постаје удовица и по други пут. Сахрањена је поред другог мужа Тома на једном гробљу у Лос Анђелесу.

16(8/5-4) **ВАСО** (1899 - 14.7.1967) **Јовов**

Самоуки столар. После очеве смрти, а да би финансијски помогао породици, одлази у Јоханезбург-Јужна Африка. Несрећним случајем остаје без прстију на руци. У родни крај се враћа 1959. године. Није се женио. Сахрањен је на гробљу код цркве Светог Спаса на Топлој.

17(8/6-4) **МИЛИВОЈ** (1900 - 22.1.1966) **Јовов**

Млинар и трговац. Био је власник, заједно са Јовом Секулићем, у то време једине књижаре у Херцег Новом⁴⁶. Био је уредник новина „Вријеме“. Године 1941. био је изабран за првог секретара „Српско православног црквено пјевачког друштва Свети Сава“⁴⁷. Један је од оснивача фудбалског клуба

⁴³ Према породичном предању био је амерички војник-пилот током Другог светског рата. Његова ескадрила учествовала је у савезничком бомбардовању Београда пред крај рата. Милева је често истицала како је «њен Шпирета» товар бомби, не желећи да гађа браћу, изручио у кукурузе у Јајинцима код Београда. Шта више наредио је да то учине и остали пилоти из његове јединице.

⁴⁴ У време администрације Роналда Регана била је портпарол Беле куће. Овим послом бавила се и касније.

⁴⁵ Овде се често сретала са својим рођацима Николом, Јованом и Марком који су у Америку дошли знатно раније.

⁴⁶ Адресар Краљевине СХС из 1928 страна 177.

⁴⁷ **Небојша Рашо**, *Црква Св.Архангела Михаила у Херцег Новом*, Херцег Нови 2011, 75

„Приморје“⁴⁸. Бавио се и ватерполом⁴⁹. Мада је хапшен од стране Италијана и затваран у херцеговски затвор, избегао стрељање од стране Немаца⁵⁰, након рата је био принуђен да се, због својих политичких ставова и опредељења, пресели у Сарајево у којем је држао књижару „Свјетлости“. Био је ожењен Видом⁵¹ Јевтовом рођеном Вукасовић из Жлијеба. Њихова деца су ћерка Нада (1925) и син Јован-Бато (1927). Сахрањен је код цркве Свети Спас на Топлој.

⁴⁸ Организовано бављење фудбалским спортом започето је у Игалу 1917. године формирањем првог клуба, који је добио име "Приморје". Оснивачи клуба били су Миливој Шабовић, млинар, Емил Кутијеро, обућар, Анто Сенић, конобар, Нико Цаневић, пекар, Мићо Ченић, поморски капетан, Никола Атељевић, порезник, Милан Стојчић жељезничар, Божо Бијелић механичар, Славо Бијелић, сајција. Овај клуб 1922. године престаје са радом, а уместо њега формира се нови клуб који је добио име "Игало". Ова година није узета као година оснивања већ је то 6. децембар 1929. године када је и одржана оснивачка Скупштина.

⁴⁹ Драган Чоловић, *Златне године*:-„На Шкверу се је играла утакмица коју је судио Илија Станишић...Позната је прича са Шквера о томе како је судио утакмицу између „булуњара“ и „њуњора“ (старих и младих) са жвельарином (будилником) око врата. На тој утакмици голман „булуњера“ Миливој Шабовић спустио је, заправо потопио гол, тако да „њуњори“ знатно млађи и снажнији и дабоме бољи нису могли да угурају лопту у мрежу. Судија је уважио овај гест „булуњара“, Миливоја Шабовића као потез допуштен у таквим ситуацијама».

⁵⁰ **Небојша Рашо**, *Ратна збивања у Херцег-Новом 1941-1945*: “Иако је по капитулацији Италије спасао многе Суторане и Жвињане њемачког ропства покушао је да у Херцег Новом започне убиства Срба, да би се осветио (мисли се на Ивана Ганића, прим.аутора). Послије једне свађе са Миливојем Шабовићем, власником књижаре, кога је окривљавао за смрт свога оца, послао је Њемачку патролу да га убију. Патрола је дошла пред његову кућу која је била поред куће попа Николе Мандића. Шабовић није хтио да отвори Њемцима, јер је знао шта га чека и попео се у поткровље и почео да дозива помоћ вичући да хоће да га убију. То је чуо поп Никола и почео дозивати жандаре. Жандармеријски наредник Милан Тица је кренуо према кући Шабовића. Тек када га је Шабовић видио отворио је врата Њемцима. Они су га већ гурнули уз зид заједно са Вуком Ајчевићем да га стрељају. Жандари су га извукли кроз прозор и успио је да побегне и дође до куће попа Николе гдје се обукао. Миливој Шабовић је побјегао али су Њемци затворили његову породицу. Милош Јанковић је упутио писмо Њемцима гдје тражи да се пусти његова породица. Миливој Шабовић је интерниран од Италијана на Превлаку, од Немаца је побјегао у брда а породица му је затворена и на крају је осуђен од комуниста и проглашен за сарадника окупатора“.

⁵¹ Виде је, пре Миливоја, била удата за Пера Лукиног Кукавицу

18(8/7-4) **ДАНИЦА** (1904 - 1971) **Јовова**

Домаћица. Била је удата за Василија Ротулу из Стоца. Њихова деца су Јован-Јово⁵² (22.9.1928-1999) и Бранко⁵³ (06.1.1932-). Живела је у Београду у којем је и сахрањена.

19(8/8-4) **МАРИЈА** (1906 - 1988) **Јовова**

Домаћица. Године 1928. удаје се за Лазара Видовића из Зеленике Њихова деца су синови Крсто⁵⁴ и Војислав-Војо⁵⁵. Сахрањена је у гробници породице Видовић код цркве Свети Василије Острошки у Кумбору.

20(8/9-4) **АНА** (13.9.1909 – 6.10.1990) **Јовова**

Школовала се у Србини – Херцег Нови. До рата је радила у књижари свог брата Миливоја а након рата имала је сопствену трафику. Године 1936. удаје се за Бранислава Ш. Косаћа⁵⁶, железничког чиновника из Пода код Херцег Новог. Њихова деца су син Петар-Пешо⁵⁷ и ћерка Вера⁵⁸. Сахрањена је у породичној гробници породице Шабовић код цркве Светог Спаса на

Топлој.

⁵² грађевински инжењер

⁵³ доктор

⁵⁴ Инжењер бродоградње-пензионер. Радио је у „Арсеналу“ из Тивта и Поморском факултету у Котору.

⁵⁵ Службеник у ЈНА. Завршио је средњу музичку школу и дугогодишњи је члан Градске музике из Херцег Новог.

⁵⁶ Убијен од стране усташа 1941. године. Бачен је у јаму Шурманци.

⁵⁷ Петар-Пешо (6.6.1940-15.5.1997) Дипломирао је на Правном факултету у Београду. Био је дугогодишњи ватерполиста „Јадрана“ из Херцег Новог и члан свих селекција од омладинске до А репрезентације.

⁵⁸ Вера Косаћ-Лучић Просветни радник. Победник омладинског првенстава Југославије у пливању које је 1957. године одржано у Загребу у дисциплини 100 метара слободним стилем и друга у дисциплини 50 метара слободним стилем. Била је вишеструка рекордерка Југославије и члан репрезентације Југославије.

^{21(8/10-4)} **СЛАВКА**⁵⁹ (1.1.1912 - 31.1.1983) **Јовова**
Завршила је тадашњу Грађанску школу и уписала
Препарандију⁶⁰ - данас учитељска школа. Била је удата
за Милана Рађеновића из Паштровића, сина чувеног
проте Сава Рађеновића. Венчали су се у сркви Светог
Спаса у Топлој 3.11.1932. године. Извесно време, до
1936-7. године живели су у Зеленици где је Милан био
запослен. Након тога селе се за Сплит и у њему живе
нешто више од три године. У пролеће 1941. године враћају се у Херцег
Нови. Њихова деца⁶¹ су ћерка Милица⁶² (1939) и син Сава (1945).

^{22(9/1-4)} **НИКОЛА-НИКО** (23.8.1890 - 27.9.1980) **Љубов**
Рођен у Топлој. Похађао је поморско-закладну школу у
Србини-Херцег Нови коју напушта и одлази за Америку
у коју стиже 8. октобра 1904. године бродом La Touraine
који је испловио из француске луке Le Havre. Тада је
имао само четрнаест година. Прва станица у Америци
био му је Сан Франциско. Преживљава чувени
земљотрес из 1906. године. Исте године, 3. октобра,
постаје члан српског друштва "First serbian benevolent
society" . Први светски рат проводи у америчкој морнарици и за ратне
заслуге добија четири одликовања. На крају рата у морнаричкој бази у
Сан Дијегу преживео је авионску несрећу. Од 1920. године па све до
смрти живи и ради у Холивуду. Био је главни кувар у једном од
најстаријих ресторана у Холивуду "Musso Franco restaurant"⁶³. Поред овог
посла бавио се и рентијерством. Један је од ктитора Саборне цркве
Светог Стефана првовенчаног, друге српске цркве у Лос Анђелесу⁶⁴.

⁵⁹ Биографија Славке Јованове Шабовић написана је на основу предивног писма њене ћерке Милице. Писмо пуно љубави према мајци и оцу садржи прегршт података из Славкиног живота и живота остале Јованове деце. Како је садржај писма, које аутор брижно и љубоморно чува, и личне природе из њега сам пренео само основне биографске податке. Госпођи Милици удатој Мандић, на овај начин и на овом месту, најтоплије захваљујем на уложеном времену и поверењу.

⁶⁰ Ову школу никада није завршила. Незадовољан што је, за време школовања морала да за учитељицу обавља приватне послове а који са школом нису имали ништа заједничко, брат Миливој је исписује и забрањује даље школовање.

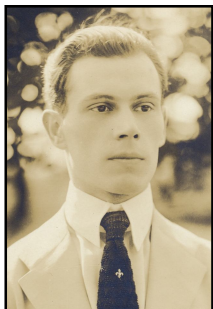
⁶¹ Пре Милице Славка је родила мртво дете и преживела је само, како каже њена њена друга ћерка, Милица, Божјом милошћу.

⁶² Милица је удата за Јова Мандића из Херцег Новог.

⁶³ У ресторанским књигама налази се име Nick Sabovich

⁶⁴ На табли која се налази на улазу у цркву налази се и Николино име.

Био је члан црквеног одбора од његовог оснивања. Помогао је изградњу цркава Свети Сава у Сан Габријелу и цркве Светог Јована Крститеља у Сан Франциску. По завршетку Другог светског рата пуно је финансијски помогао родбину у домовини. Живео је на Beverly Hills-у –Холивуд. Упокојио се у Холивуду. Сахрањен је у маузолеју на српском гробљу Colma у Сан Франциску. Био је ожењен Margaritom Solilo (31.8.1894 - 8.8.1974). Није имао потомака.

^{23(9/2-4)}**ДУШАН** (2.4.1892 - 6.1.1928) **Љубов**

Рођен у Топлој. Са шеснаест година одлази у Америку, као и добар део тадашњих Бокеља, да не би служио аустро-угарску војску и борио се против своје браће Срба. Душан је у Америку стигао 24.априла 1907. године из белгијске луке Антверпен. Животни пут га одводи у државу Калифорнија у Холивуд. Члан „First serbian benevolent society“ постаје 16.септембра 1908.

године. Од првих дана боравка у Холивуду ради у “Charli Chaplin company” прво као батлер а затим, када је Чарли Чаплин оженио Harold Spenser, постаје и глумац. У златном добу Холивуда (време немог филма) снимио је 12 филмова. Живео је у кући брачног пара Чаплин. Убијен је на Бадњи дан 1928. године у близини места Gunnison (држава Јута). Сахрањен је на руском гробљу⁶⁵. Није се женио. Истицао је да је из Боке -Србије⁶⁶.

⁶⁵ Новински записи од 7.јануара -10.маја 1928. године сведоче о једној од највећих холивудских сензација и до данас, до краја, нерасветљеног убиства. Убица је осуђен на смртну казну али никада није откривен мотив убиства. Душаново уметничко име је било DON SOLOVICH.

⁶⁶На једној од Душанових фотографија из Холивуда на којој је он са својим енглеским колегом пише „Don L. Sabovich of Serbia“. На полеђини једног писма послатог 10.2.1922. године послатог на Душанову адресу

„Mr Don L Solovich
Charlie Chaplin Studio
1416 La Brea Avenue
Los Angeles Calif.
U.S.America» пише
«Ljubo Sabovich
Erceg Novi Boka Kottorska
Igalo **Serbia**“

24(9/3-4) **МЕЛПОМЕНА** (1893 - 1919) **Љубова**

Била је удата за Јанка Трипковића, месара из Пода код Херцег Новог. Живела је у Игалу (Татар башта). Њихова деца су син Ђорђе и ћерка Милица-Мила (1913-1919). Ђорђа, који је у то време био војник, 1941. године, одмах након капитулације војске Краљевине Југославије у Чапљини убијају усташе.

25(9/4-4) **СОФИЈА** (27.1.1894 - 19.2.1974) **Љубова**

Рођена у Игалу. Као малу девојчицу прихвата је ујак Јово Шимрак и баба Софија и са њима живи у Сасовићима и Мељинама. Године 1946. удаје се за Ђуричић Петра. Из овог брака није било потомака. Сахрањена је код манастира Савина.

26(9/5-4) **ЉУБИНКА** (27.6.1897 - 29.8.1980) **Љубова**

Рођена у Игалу. Године 1958. одлази у Америку код брата Николе. Била је позната као добра куvariца а специјалитет су јој били колачи. Није се удавала. Живела је у Холивуду у којем је и преминула. По сопственој жељи сахрањена је на гробљу код цркве Светог Спаса у Топлој.

27(9/6-4) **СЛАВЈАНКА** (1899 - 1919) **Љубова**

Рођена у Игалу где је и ишла у школу. Живела је са родитељима, браћом и сестрама. Упокојила се од "шпањолице". Сахрањена је у породичној гробници код цркве Светог Спаса на Топлој.

28(9/7-4) **СТАНКО** (1902 – 1957) **Љубов**

Рођен у Игалу где је и ишао у школу. У периоду 1923-1925 година био је играч локалног фудбалског клуба "Игало". Италијански фашисти заробили су га 29.12.1941. године, спровели у затвор у Котору и осудили на доживотну робију. Интерниран је у италијански затвор на Устици. Казну затвора издржавао је до капитулације Италије када се враћа у родни крај. Године 1944. придружује се Првој бокелској НОУ бригади и са њом прелази читав борбени пут од Боке преко Леденица, Подгорице, северне Црне Горе до Ђаковице. У борбама за ослобођење Подгорице у месту званом Барутане био је тешко рањен. Демобилисан је 1945. године. Читавог свог живота бавио се пољопривредом и виноградарством. Оженио се, 1933 године, Крстином Вуковић (1908-2004) из Требесина. Њихова деца су ћерке Славјанка (1934) и Нина (1937) и синови Љубо (1947) и Владо (1953). Сахрањен је у породичној гробници код цркве Светог Спаса на Топлој.

29(17/1-5) **НАДА** (1925 -) **Миливојева**

Дипломирала је на одсеку за француски, италијански и латински језик Филозофског факултета у Сарајеву. Била је удата за доктора Божидара-Дарка Базелија,. Њихов син је Бојан⁶⁷. Живела је у Сарајеву а сада живи у Топлој.

⁶⁷ Филмски сниматељ. Дипломирао је на филмској академији у Прагу. После снимљеног првог филма, који је био његов дипломски рад, отишао је у почетком 80-их година у Холивуд, САД. Члан Academy of Motion Picture Arts and Sciences. Снима филмове и рекламе. Снимио је 21 филм и више од 150 реклама. Први филм који је снимио у Америци, „Кинеска девојка“, режирао је Ејбл Ферара, „Опасна лепота“ је режирао Marsal Herkovic. Снима много рекламних, посебно кратких филмова, за које је добио висока признања и један је од најтраженијих сниматеља (1998. године почиње снимање реклама за Intel компјутере). Добитник је награде КЛИО, коју додељује Интернационални жири у New Yorku, за рекламу Yin за ауто Isuzu. Из брака са Станком је син Лука. Живи у САД.

30(17/2-5) **ЈОВАН-БАТО** (4.4.1927 - 1962) **Миливојевић**
 Доктор. Након стажирања у Котору запошљава се у Бањи Игало чији је један од оснивача⁶⁸. Био је познат као велики љубитељ ватерпола и ватерполо клуба „Јадран“. Краће време био је и ватерполо судија. Био је ожењен Ксенијом-Сенком рођеном Поповић из Топле. Сахрањен је у породичној гробници код црве Свети Спас на Топлој.

31(28/1-5) **СЛАВЈАНКА** (1934 -) **Станкова**

Рођена у Игалу, где је завршила основну школу, нижу матуру и нижу музичку школу. Домаћица. Удовица је покојног Дабовић Неђељка пореклом из Мокрина, пуковника ЈНА-РВ и ПВО из Сиња. Њихова деца су син Никола⁶⁹ и ћерка Љубинка⁷⁰.

32(28/2-5) **НИНА** (27.1.1937 -) **Станкова**

Рођена у Игалу. Завршила је нижу матуру, нижу музичку и књиговодствену школу. Радила је у УТРО "Бока" и ТРО "Мјешовито" из Херцег Новог као књиговођа. Пензионер. Није удата. Живи у Игалу.

33(28/3-5) **ЉУБО** (12.3.1947 -) **Станков**

Рођен у Игалу. Завршио је математичку гимназију у Задру а 1971. године дипломирао је математику-физику на свеучилишту Загреб - одсек у Дубровнику. У периоду 1972-1973. године радио је у војној гимназији "Братство и Јединство" у Београду а у периоду од 1974-1978 у неколико основних школа у Боки Которској и СШЦ "Иван Горан Ковачић" у Херцег Новом. Године 1978. напушта просвету и одлази у Лос Анђелес. Неожењен. Воли спорт а нарочито пливање и ватерполо. Члан је Црквеног одбора топаљске парохије. Секретар Српског Сокола из Херцег Новог. Председник херцегновске подружнице Матице Боке. Члан Друштва српско-руског пријатељства. Пише за „Српски глас Боке“. Живи у Игалу.

⁶⁸ Одлуком Народне Скупштине Црне Горе од 30. августа 1949. године основано је Здравствено климатско лечилиште под именом «Јадранско природно лечилиште».

⁶⁹ Ради као инжењер у Електродистрибуцији у Херцег Новом

⁷⁰ Просветни радник. Живи и ради у Тузли.

^{34(28/4-5)} **ВЛАДИМИР** (8.3.1953 -) **Станков**

Рођен у Игалу. Завршио је средњу техничку школу-одсек телекомуникације у Подгорици. Од 1971. године запослен је у ПТТ Херцег Нови (данас "Телеком" Црне Горе). Председник је ловачког друштва "Орјен" из Херцег Новог и члан кинолошког друштва Црне Горе. Међународни је кинолошки судија за расе британски и ирски птичари. Има склоности ка сликарству. Воли спорт. Ожењен је Косаром рођеном Вукчевић из Подгорице. Њихова деца су син Станко (1979) и ћерка Тања (1982). Живи у Игалу.

^{35(34/1-6)} **СТАНКО** (12.9.1979 -) **Владимиров**

Рођен у Дубровнику. Завршио је гимназију у Херцег Новом. Дипломирао је на Поморском факултету, смер наутика у Котору. Плови на бродовима компаније „Дабиновић-Монако“.

^{36(34/2-6)} **ТАЊА** (2.6.1982 -) **Владимирова**

Рођена у Котору. Основно и средње (гимназија) образовање стекла је у Херцег Новом. Завршила је нижу музичку школу-одсек клавир у Херцег Новом. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду. Живи у Београду.

Недостатак старих матичних књига, односно чињеница да међу оним које су сачуване постоји празнина у смислу временског континуитета као и избледело сећање чланова братства које сам контактирао у фази реконструкције родослова разлог су да ниже наведена лица нису наведена на претходним страницама а неспорно је да припадају братставу Шабовић из Мојдежа.

МАРКО Био је ожењен са Аном рођеном Маровић. Њихова ћерка је Фимиа.

ФИМИА (1793-15.4.1839) **Маркова**

НИКОЛА Био је ожењен Софијом рођеном Сабљичић. Њихов син је Илија.

ИЛИЈА (1825-30.6.1843) **Николин**

ЛАЗАР Био је ожењен Софијом рођеном Ћетковић. Њихов син је Спиридон.

СПИРИДОН (1837-4.2.1876) **Лазарев**

Земљорадник.

МАРКО Био је ожењен Маром (непознато презиме). Њихов син је Марко.

МАРКО (1847-4.3.1924) **Марков**

ЈОКО Био је ожењен са Јоком рођеном Милић. Њихова ћерка је Симона.

СИМОНА (1811-4.2.1884) **Јокова**

Преља.

ТОДОР је био ожењен Маријом рођеном Милић и са њом имао ћерку Стану.

СТАНА (1810-13.11.1878) **Тодорева**

Преља. Била је удата за Сава Лазаревог Брајовића. Њихова деца су синови Ђуро (23.1.1831-15.3.1904), Марко (13.8.1834-7.10.1909) и Лазар (1840-5.8.1842).

